

Den anden stat kan foretage en korresponderende justering for foretagendet i denne stat, hvis den er enig med justeringen i den anden stat.

Artikel 10. Udbytte

Beskatningsretten til udbyttet er delt mellem bopæls- og kildestat.

Udbyttet kan som udgangspunkt beskattes i aktionærens bopælsstat, jf. stk. 1.

Udbyttet kan imidlertid også beskattes i den stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, d.v.s. kildestaten, jf. stk. 2.

Kildestaten beskatter udbyttet på bruttobasis.

Når aktionæren er et moderselskab, hvilket i den foreliggende overenskomst er defineret i stk. 2 som et selskab, der direkte ejer 25 pct. af kapitalen i det udloddende selskab, kan kildestaten beskatte med 10 pct. af udbyttets bruttobeløb.

I alle andre tilfælde kan kildestaten beskatte med 15 pct. af udbyttets bruttobeløb.

Begrebet »udbytte« defineres i bestemmelsen i stk. 3.

Heraf fremgår, at udbytte ud over den gængse forståelse af begrebet også omfatter »indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende«.

Dette betyder, at når Danmark er kildestat, er det dansk lovgivning, der styrer, hvad der skal anses for udbytte. Når visse aktieavancer undergives »samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier«, behandles de også som udbytte i relation til denne bestemmelse. Danmark kan derfor i medfør af stk. 2 beskatte »bruttoudbyttebeløbet« med henholdsvis 10 og 15 pct.

Såfremt udbytte indgår i et fast driftsstedes indkomst, og aktiebesiddelsen som ligger til grund for udlodningerne, har direkte forbindelse med det faste driftssted, skal sådanne udbytte i henhold til stk. 4 imidlertid beskattes som indkomst ved erhvervs-mæssig virksomhed, og følgelig behandles efter bestemmelserne i artikel 7.

Stk. 5 indeholder et forbud mod, at en stat, med henvisning til at hovedparten af et selskabs indkomst er oppebåret derfra, beskatter udbytte, der udloddes af et selskab i den anden stat, ud over de tilfælde, hvor aktionæren er bosiddende i den førstnævnte stat, eller udbytte tilfalder et fast driftssted i denne stat. Dette gælder både udloddet og ikke-udloddet fortjeneste.

Såfremt et dansk selskab har alle sine indkomster fra Filippinerne og senere udlodder til selskabets danske aktionærer, kan Filippinerne altså ikke be-

skatte de danske aktionærer af disse udbytte, med henvisning til at hele den underliggende indkomst i det udloddende danske selskab er indtjent på Filippinerne.

Såfremt nogle af aktionærene i det danske selskab er bosiddende på Filippinerne, kan Filippinerne naturligvis beskatte udbytte fra det danske selskab til disse aktionærer, i sin egenskab af bopælsstat.

Stk. 6 indeholder adgang til at beskatte en filial af et selskab i den anden stat både med selskabsskat, og med en form for udbytteskat på de beløb, der af filialen overføres til dens hovedkontor. Skatten er den samme som af udbytte, der betales fra et datterselskab til et moderselskab, nemlig 10 pct. af det overførte beløb.

Danmark har ikke intern hjemmel til at pålægge en sådan skat.

Bestemmelsen, der går igen i Filippinerne senere overenskomster, er blevet kombineret med en mestbegunstigelsesklausul, således, at hvis en trediestat senere får en lavere sats, eller udelukker en indkomststart omfattet af artikel 8 i denne overenskomst, skal den lavere sats eller udelukkelse automatisk finde anvendelse mellem Filippinerne og Danmark.

Begrundelsen for denne særlige filialskat er, at etablering gennem filialer dermed skattemæssigt behandles på linje med datterselskaber. Disse selskaber beskattes først med selskabsskat af deres indkomst, dernæst beskattes aktionærene med udbytteskat.

Bestemmelsen i stk. 6 er derfor udtryk for det bedst opnåelige kompromis.

Sammenholdt med den gældende overenskomst, er der set med danske øjne tale om en væsentlig forbedring.

Efter den gældende overenskomst, kan landenes interne udbytteskatter nedsættes med 1/3. For Filippinerne vedkommende er denne nedsættelse dog betinget af, at udbyttet er knyttet til en række nærmere opregnede forretningsmæssige aktiviteter. I de tilfælde, hvor Filippinerne (eller Danmark) nedsætter udbytteskatten, skal denne nedsættelse behandles som betalt skat, og dermed tillades fradraget i skatteyderens skat i Danmark (matching credit).

Endvidere indeholder den gældende overenskomst en bestemmelse om, at udbytte, der betales fra et selskab i den ene stat til et selskab i den anden stat, skal være eksempt d.v.s. skattefritaget i den sidstnævnte stat, som om begge selskaber var hjemmehørende dér.

Tilsvarende bestemmelser findes ikke i den foreliggende overenskomst.